

Genesis 3:20-24 mn vers 20:

Toen zeide de HEERE God:

'Ziet, de mens is geworden als Onzer één kennende het goed en het kwaad!

Nu dan, dat hij zijn hand niet uitsteke en neme ook van de boom des levens en ete en leve in eeuwigheid'

1 uit het paradijs 2 in het paradijs 3 naar het paradijs

Gemeente,

Het liefst zou je de kortste en makkelijkste weg nemen. Als je aan het skien bent en je bent beneden neem je de lift terug naar boven. Stel je voor dat ze zeggen: nee, mag niet, kan niet. Je moet lopen. Heel het stuk naar boven lopen en klimmen naar de top.

Het liefst zou je het zo snel mogelijk weer goedmaken. Als je met je examen gepakt bent vanwege spieken. Dan zou je het liefste gelijk morgen het over doen en dan goed. Maar dat kan niet. Je zult een jaar moeten wachten voor je je diploma alsnog kunt halen.

Ja, dat zou Adam, dat zouden wij het liefste gedaan hebben. Nadat we gezondigd hebben. En gehoord hebben: totdat gij tot de aarde wederkeert, want sterven zult u. Het leven zal met smarten doorkruist worden totdat u sterft. Direct terug naar de boom des levens. En daarvan eten en zo toch nog het eindeloze leven krijgen. Maar dat verbiedt God. Die weg is afgesloten. Er is geen weg terug meer. Nooit meer. We moeten weg van de boom des levens. Weg uit het paradijs. Niet terug, maar verder. Het leven met zijn smarten en strijd in. Buiten het paradijs. Maar: met de belofte. Met de belofte dat de duivel verslagen zal worden. Dat er toch overwinning is. Dat er toch, daar, ver voor ons, eeuwig leven ligt te wachten. Niet de korte, makkelijke weg terug, maar de lange, zware strijd verder.

1 uit het paradijs

Daar gaat het over in onze verzen voor vanavond. Er is geen weg terug meer! Want zie de mens geworden als Onzer één, kennende het goed en het kwaad. Dat is de kern van zonde. Wat de duivel zo mooi had voorgesteld: dat bepaal je zelf wat goed en kwaad is, net als God, is de kern van zonde. Want het komt ons niet toe om als God te zijn en te doen. Het komt ons niet toe om uit te maken wat goed en kwaad is. Dat is ongepast. Een kind bepaalt niet wat er in huis gebeurt. Dat doen vader en moeder Een hond bepaalt niet wat hij wel en niet mag in huis. Dat

doet zijn baas. Een schepsel bepaalt niet wat er goed en niet goed is. Dat doet God. Het is ook een blijk van wantrouwen: alsof God dat niet goed zo doen, alsof God daarin niet het beste ons gunnen zou. En het ergste is: nu we gezondigd hebben, zouden we zelf nog uit willen maken hoe het weer goed kan komen. Willen bepalen hoe God daarmee om moet gaan. Dat boort de diepste zenuw van ons hart aan. Van onze zonde aan. Dat is zonde!

Daarom had God gezegd: dan zult ge de dood sterven. En als God gezegd heeft, heeft Hij dat gezegd. God is niet als een leraar of lerares die wel eens in een kwade bui dreigt: en als je dat doet, nog één keer doet, dan blijf je een hele week na en schrijf je 1000 strafregels. Dan voel je al: dat loopt wel los als het zover is, dat maakt ze toch niet waar. Maar God is recht en billijk. Wat Hij zegt zal ook gebeuren en voltrokken worden: de dood sterven. En daarom mag Adam niet eten van de boom des levens. We weten niet precies hoe dat gegaan zou zijn: betekende 1 keer eten van die boom nooit meer sterven? Of zou Adam dan geregeld moeten eten van die boom om nooit te sterven? In elk geval: het mag niet. Verboden. Dat is de straf, de getemperde straf. En dat is God menens. God is in Zijn oordelen waarachtig en die meent Hij. Hij zend Adam weg uit het paradijs, vs 23. En dat niet alleen: Hij drijft hem uit, vs 24. Alsof Hij hem verstoot, wegjaagt. Weg, d'r uit! Uit het paradijs. Uit het heerlijke leven, uit de pure gemeenschap met God, uit het leven zonder angst en pijn. Het leven in met smarten, ziekten, rouw en dood. Weg. En engelen, cherubim, de lijfwachten van God, bewaken de ingang. Met zwaarden die heen en weer gedraaid worden en schitteren in het zonlicht. Waag het niet daarlangs te willen komen. Trouwens, dat laat je wel uit je lijf als je die engelen en die zwaarden ziet. Je begint er niks tegen.

Gemeente, Gods oordelen zijn waarachtig. Daar komt Hij niet op terug. Die handhaaft Hij met Zijn lijfwachten van engelen. Engelen, die desnoods iemand tegen wil en dank oppakken en tegenhouden. Wegwerpen en buitensluiten. Daar begint een mens echt niks tegen. Neem Gods oordelen en straffen serieus! Hij meent ze en Hij houdt er de hand aan! Hij had gezegd: wie zondigt zal de dood sterven. Hij zegt nu: wie Jezus verwerpt zal de eeuwige dood sterven. Dat handhaaft Hij, met al Zijn engelen. Dat moet je heilig serieus nemen anders breekt het je eeuwig op.

De weg terug, de weg naar het altijddurende leven is verboden. Voorgoed. Adam en Eva moeten vooruit. Mogen vooruit. Ook dat is waar. Ze mogen verder. Ze zijn niet terstond gestorven. Als we dat eens beseften. Wat een wonder dat we nog verder mochten en mogen. Niet terstond gedood en veroordeeld. We mogen nog verder. Met nog

zoveel goeds. Zoveel dingen die het leven mooi maken en gelukkige tijden en momenten geven. Gezondheid, vrienden, huwelijk, kinderen, werk, ontspanning, vakantie, alles in natuurlijk opzicht. En in geestelijk opzicht: Zijn Woord en dienst. U weet, we leven meestal klakkeloos en als er iets tegenzit dan welt in ns op: waarom.....? Hoe kan dat? Zou het niet andersom moeten zijn? Dat we als het goed gaat zeggen: Heere, hoe dan dat? Waar heb ik dat aan verdiend? Dat U zoveel moois geeft, zoveel goeds? Heere, waarom.....? Omdat Ik goed en goedertieren ben.

2 in het paradijs

De weg terug is dicht, wordt bewaakt. Verboden. Het paradijs ligt achter ons. Afgesloten, verspeeld. Totdat....totdat we in de Bijbel het paradijs weer tegenkomen als een geopend paradijs. Inderdaad, eeuwenlang horen we niets meer van het paradijs. Maar dan, in Lucas 23, als Jezus aan het kruis hangt. En daar smeekt een moordenaar: Gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn. En dan zegt Jezus: heden zult gij met Mij in het paradijs zijn. Het paradijs heropend! En dat is niet toevallig dat dat daar en dan gezegd wordt. Want daar sterft Jezus. Hij, het Zaad van de vrouw. Hij, die het God uit liet maken. Hij, Die niet Zelf bepaalde wat goed en kwaad is. Maar Die Zich volkomen onderwierp aan God. God maakte uit wat goed en kwaad is en Gods wil wat Hem wet. Zelfs in Getsemané bad hij: Niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede. U maakt uit wat goed en kwaad is. Daaraan gehoorzaam. Hij draagt de volle, ongetemperde straf. Tot de dood, ja de dood des kruises. Hij liet God God zijn en alles bepalen. En toen Hij dat volbracht had, gingen de poorten van het paradijs weer open. Weken de cherubim terug met hun zwaarden en lieten Hem binnengaan. Jezus heropend het paradijs.

Voor wie? Voor ieder die het weer leert om het God uit te laten maken. Voor ieder die leert dat God uitmaakt wat goed en kwaad is. Die leert: Uw wil geschiede. God maakt het uit in mijn leven. Allereerst: God maakt het uit hoe het goed komt tussen Hem en mij. Wat daarin goed en kwaad is. Ik kan denken: het moet zus of zo. Het komt goed als ik beter mijn best doen, als ik niet meer aan mijn verleden denk en opnieuw begin, als ik..... Maar dat maakt God uit. Het komt goed alleen in Christus. Mijn toorn is zo groot dat Ik de zonde moet straffen en gestraft heb aan Hem. Zonde is niet anders weg te krijgen dan door de dood van Mijn Zoon. Om u, om jou moest Hij sterven. Je kunt nooit te zwaar aan je zonden tillen. Mijn genade is zo groot dat Ik liever Mijn Zoon strafte dan u, dan jou. Hij heeft het volbracht en goedge maakt. Je kunt nooit te groot van Mijn liefde denken. Zo word je zalig zo komt het weer goed: In Mijn Zoon. Schuld belijden bij het kruis. En je hebt geleerd: HEERE, dat maakt U uit. En een leven lang leer ik hoe groot mijn

zonde en ellende is, en een leven lang leer ik hoe groot Zijn liefde en genade is.

En je hebt geleerd dat God het uitmaakt wat goed en kwaad is in je leven. In het leven van dankbaarheid. Niet ik, met wat mij goed lijkt en goed uitkomt en waar ik geen kwaad in zie en wat toch helpt en werkt. Nee, HEERE, U maakt uit wat goed en kwaad is. Dat ik liever alle goed een eer van mensen laat varen dan dat ik in het allerminste tegen Zijn wil doe. Hoe weet je dat? Allereerst: uit het Woord. Bij al je keuzes en gangen je afvragen: zegt de Bijbel er wat van, en zo ja wat? Over vasten en over donorcodicil, over tv, krant, internet of over sexualiteit. Wat zegt de Bijbel ervan? Dan moet je soms echt even daar werk van maken. Vaak is er wel een boekje van iemand anders die dat al gedaan heeft, dat je lezen kunt. Dus je bent er niet in een halve minuut klaar mee. maar je onderzoekt het want je wil voor geen goud buiten de Schrift om gaan. Je weet hoe gevaarlijk is om op je gevoel af te gaan.

Ten tweede: zien op Jezus. Zijn beeld gelijkvormig. Jezus was zachtmoedig. Gericht op Gods eer en Gods rijk. Daar ging het Hem om. Is hoe ik reageer, is wat ik doe in mijn beroep, in mij vrije tijd tot Gods eer, tot nut voor Gods rijk, tot heil van anderen? En: Is het tot geestelijk nut van mezelf? Jezus heeft gebeden: 's morgens vroeg, 's avonds, dat was de zuurstof voor Zijn ziel. Zou Jezus iets doen wat Zijn omgang met God schade deed? Jezus heeft beleden. Beleden voor het Sanhedrin, voor Pilatus. Verloochen en kan nooit in Jezus spoor. Maar niks laten merken en daarom maar niet bidden voor je eten en danken na je eten: dat is niet het spoor van Jezus. En: Jezus haatte de zonde. Het is ondenkbaar dat Jezus zou genieten van zonde. Neem Galaten 5:19-22 eens: de werken van het vlees zijn overspel hoererij onreinheid, ontucht, afgoderij, venijngeving, vijandschap, twist, afgunstigheden, toorn, gekijf, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen. Zou Jezus daar voor Zijn plezier naar kijken of om lachen?

Uw wil geschiede. Leer mij mijn eigen wil te verzaken en Uw wil die alleen goed is zonder tegenspreken te gehoorzamen. Is dat de lust van ons leven geworden? Gods wil in Christus, Gods wil in ons leven? Dat is de weg om het paradijs te herkrijgen. De enige. En engelen zullen de poort van het paradijs openen. Probeer het niet op een andere manier. Dan komen we eens de engelen tegen die ons weghalen en meeslepen en wegwerpen. Dit is de weg naar het paradijs: Gods wil hoogachten. Zijn wil in Christus en Zijn wil in het leven de dankbaarheid.

3 naar het paradijs

Dat is de weg naar het paradijs dat voor ons ligt. Nee, niet het paradijs achter ons, maar voor ons. De reis daarheen is lang en strijd.

Kent smarten en rouw. Maar: het is de weg naar het nieuwe paradijs. De pelgrimsreis van al Gods kinderen. Waarbij heel het leven een oefening is om die wil van God te leren. Om te leren God God te laten zijn. Daar gaat het de HEERE om. Dat wij Zijn heiligheid deelachtig worden. Zijn wil als heilig leren achten. Zijn wil meer lief te krijgen, meer te leren waarderen. Te leren dat Zijn wil goed is, al begrijp ik die niet. Dat is de reis naar het paradijs. Door de smarten van het leven heen, smarten rond kinderen baren, zweet bij het dagelijks werk en in schaduwen van de dood.

Daarbij geeft God twee dingen mee. Allereerst de belofte van hoofdstuk 3 vers 15. Het zaad van de vrouw zal de kop van de slang vermorzelen. De satan zal het niet kunnen verhinderen: dat paradijs in de toekomst en de ingang daarin. De pelgrimsreis komt aan. De pelgrims zullen ingaan. De reis met smarten, de weg van strijd is niet vergeefs. En we horen in vers 20 dat dat Adam hoop gegeven heeft. Daar horen we Adam zijn vrouw een naam geven. Heva. Letterlijk: zij die doet leven. Zij die leven geeft. Adam eert zijn vrouw als de moeder aller levenden. Alle mensen hebben Eva als eerste moeder. Ook de Mens Jezus Christus. Eva staat aan het begin van de lijn tot op Gods Zoon. Adam gelooft dat en dat ziet dat al van verre. Er is hoop! Want de overwinning is gegarandeerd. En ligt voor ons nog veel vaster en helderder nu Jezus al gekomen is en is opgestaan van de doden. Zijn wederkomst zal aanbreken.

Trouwens: Adam is hier ook weer naast zijn vrouw gekomen. In vers 12 zei hij: die vrouw die Gij mij gegeven had. Verwijt. Als je met je auto ergens tegenaan reed: Dat mens dat zei dat ik nog verder kon. Dan is er wel wat kapot gemaakt in de verhouding. Nu aanvaardt Adam haar weer. Adam is zelf in de schuld gekomen. Weet zich weer op één lijn te staan. Als Eva dat nu heeft willen accepteren. Dan kun je elkaar tot zegen en steun zijn als man en vrouw. Niet elkaar de schuld geven, maar beiden zelf je schuldig weten. Wat een zegen: zo op pelgrimsreis

En het tweede wat God geeft is zorg voor het lichaam. God geeft Adam en Eva kleren. Hoe precies weten we niet, maar in plaats van de vigebladeren krijgen ze een soort lang kleed. God zorgt voor hun leven. Allereerst omdat Hij hun schaamte wil bedekken. Die vigebladeren zijn te klein en uitdagend, God geeft ze een heel, lang, kleed. Dat is eerste functie van kleding. Daar moet je eerst op letten. Bedekt het wat bedekt moet worden, liever wat teveel dan te weinig. Verder geeft deze kleding bescherming tegen de weersomstandigheden. Dat is tweede functie van kleding: je zo kleden dat je niet ziek wordt. En tenslotte mag kleding ook mooi zijn en sierlijk. Dat is de derde bedoeling van kleding. Goed om dat steeds voor ogen te houden in de winkel. A: bedekking B: bescherming

C: mooi. En als we niet gezondigd hadden, was kleding niet nodig geweest. Dus elke kledingaankoop herinnert je aan de zondeval, de zonde.

Zo gaan Adam en Eva op reis. Het paradijs uit. Naar het paradijs toe. Met Gods belofte voor hun ziel en Gods zorg voor hun lichaam. Naar het paradijs. En in Openbaringen 22 vinden we daar een tekening van. Van het nieuwe paradijs. Daar zal het water des levens stromen. Water dat de dorst lest. De dorst naar God. De dorst om nabij God te zijn. Om Hem te zien, en van Hem vervuld te zijn. De dorst om Zijn liefde te kennen zoals die is, zo vol, zo rijk. En dan zuiver water. Puur, zonder bijmengsels, zonder onzuiverheden, zonder zweem van zonde erdoorheen. En dat uit de troon van God en van het Lam. Van het Lam. Dat geslacht is, dat Zich liet offeren. Dat Zich gaf. Dat Zich overgaf. Aan het Lam te danken: dat water des levens. De vervulling van de dorst naar God. Als in het paradijs. En het geboomte des levens zal daar staan en vrucht geven. Vrucht, die eet je om te genieten, omdat het heerlijk smaakt. Dat leven uit God is zo heerlijk, smaakt zo geweldig, geeft eeuwige vreugde. En dat eten geeft aan: het blijft, het is eeuwig. Dat leven gaat niet over. Er kan geen ziekte komen. Er kan geen veroudering intreden. Het zal eeuwig zijn. Het leven op de nieuwe hemel en nieuwe aarde als in het paradijs.

Dat heeft God met Zijn pelgrims voor. En dat is oneindig veel beter dan wat Adam had gewild. Want als Adam terug had gekund en had kunnen eten van de boom des levens in het paradijs van Genesis 3 dan zou hij altijd geleefd hebben, maar wat voor leven? Wat voor leven was dat? Een leven getekend door zonde, een leven getekend door smart en rouw. Leven zoals het nu is. En aan de ene kant: daar hang je aan en dat is je dierbaar en dat mag. Maar aan de andere kant: kijk eens om je heen in de wereld, kijk eens in je hart. Het is leven, het is een wereld, die God zo'n verdriet doet, het is leven, dat altijd onderworpen blijft aan zonde en aan de dood. Zou je dat echt eindeloos willen? Altijd God verdriet blijven doen? Altijd een wereld van een bloedende schepping en Godonterende inslag. Zou je dat echt willen? Altijd. Is dat je hoogste doel: kon ik hier maar blijven, zo lang mogelijk zo gelukkig mogelijk. Is dat je hoogste doel? Als je onbekeerd bent wel ja. Dan zoek je geen deel dan dit leven. Al is het zondig, al doet het God verdriet. Maakt niet uit: als je maar zou kunnen leven. En daar doe je alles voor. Je wilt niet oud worden en het niet weten, je denkt niet aan de dood en duwt dat weg. Je wilt hier blijven en genieten. En schrijnend: dat lukt je toch niet. Niemand zal dat lukken. Je wenst vergeefs hier altijd 't levenslicht te zien. Wie leeft er die de slaap des doods niet eens zal slapen? En wie heel zijn hart zette op dit leven, raakt het kwijt. Dat lukt

niet, dat is verleden tijd. Niemand houdt de dood weg van zijn bestaan. En je zinkt weg, in de eeuwige dood.

God heeft zoveel beters voor. Zoek de Heere en leef. Onderwerp je aan God. Aan Zijn wil. Laat Hem uitmaken wat goed is en kwaad. Laat Hem in Christus regeren. En God geeft geen leven dat en diepste al over de datum is, maar God geeft eeuwig leven. Geen verloren, bedorven paradijs achter ons, maar een nieuw paradijs voor ons. Door nacht van strijd en zorgen, door het smartendal. Op weg naar het nieuw paradijs. Leven op hoger plan. Leven waarvan het beginsel hier en nu al indruppelt. Die kennis van God, het is nog geen helder zuiver water, maar het is er wel: het kennen van God. In Christus. Maar vaak zo vervuild en onzuiver. En de vreugde in God is er wel in Christus, maar zo weinig en af en toe en dan ebt het weer weg. Totdat we aankomen. In het paradijs van de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Aan het eind van de levenssmarten, de ingang in dit paradijs. Houd moed, nog even en de smarten zijn voorbij, de ziekten, de rouw, de dood, de strijd is voorbij. Het volle leven in God zal intreden.

En: daar zal het nooit meer over gaan. Daar kan nooit meer een slang komen. Daar kan nooit meer een zondeval plaatsvinden. In het eerste paradijs was het mogelijk om niet te zondigen. Daarna was het niet mogelijk om niet te zondigen. En dan is het niet mogelijk om te zondigen. Zo wil God Zijn genade verheerlijken. Zo heeft God Zijn genade in Christus willen openbaren. Om die eeuwig te laten loven en prijzen aan het eind van de pelgrimsreis.

Amen